

и проповѣдь-та негова уподобляватса на сѣмѧ и на сѣаніе: 1) спорѣда че както сѣмѧ-то сѧ сѣе съ ракъ на сѣятељ, така и слово-то — презъ честа-та на проповѣдателъ. 2) спорѣда както сѣмѧ-то сѧ прїма въ нѣдра-та земни, така и слово-то — презъ уши-ты въ грѣдце-то на слышателъ. 3) спорѣда, както изъ сѣмѧ-то пронзрастувать всички растѣнїј и плодове, така и изъ сѣмѧ-то на Слово-то Божіе рождатса всички добры работы. 4) — както сѣмѧ-то, за да можѣ да принесе плодъ, должно е да сѧ сѣе не на земли каменливѣж, сухъ или трънливѣж, изъ на лагкъ, влагичъ и очистенї: така и Слово-то Божіе должно е да сѧ прїма въ грѣдце благоговѣйно и чисто, за да можѣ да принесе душовни плодове.

д.). Твъка гдѣто показва: Иже при пъти, изъ това означава Христогъ онъя грѣдца человѣчески, чото сѧ ожесточени подобно на утапканѣ земли, които сѧ находда близко до путь. Зачтото както сѣмѧ-то, чото падне на такавъ земли, не сѧ прїма отъ него, изъ останувва отъ горѣ и быва астie на птици-ты: така (подобно) и сѣмѧ-то на слово-то Божіе, ако падне на ожесточенно грѣдце, не сѧ прїма отъ него вижтрѣ, и не забавно сѧ грабиувва отъ дѣвола.

е.). Я твъка уподоблява Спасителъ грѣдца та на нѣкое слышатели — на земли каменливѣж, спорѣда това: че както на такавъ земли паднало-то сѣмѧ макаръ прорастувва, обаче като нѣма влагъ насокро изглежнува: така често сѧ глѹчаща и из нѣкой слышатели. Зачтото когато глѹшатъ слово Божіе,